

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Davida Hipšra, soudce Milana Podhrázkého a soudkyně Jiřiny Chmelové v právní věci žalobce: **J. P.**, zastoupen JUDr. Irenou Strakovou, advokátkou se sídlem Karlovo náměstí 287/18, Praha 2, proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 1292/25, Praha 5, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 9. 12. 2025, č. j. 17 Ad 43/2025-11,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

I.

[1] Rozhodnutím ze dne 18. 11. 2025, č. j. 10000/9630059/25/351/KK, žalovaná zamítla žalobcovo odvolání a potvrdila rozhodnutí Územní správy sociálního zabezpečení pro Moravskoslezský kraj a Olomoucký kraj, Okresní správy sociálního zabezpečení Nový Jičín ze dne 1. 10. 2025, č. j. 48005/123218/25/110/CV. Tímto rozhodnutím bylo zrušeno povolení placení regresní náhrady ve splátkách podle § 126 odst. 6 ve spojení s § 124 odst. 7 zákona č. 187/2006 Sb., o nemocenském pojištění, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o nemocenském pojištění“).

II.

[2] Žalobce podal proti rozhodnutí žalované žalobu ke Krajskému soudu v Ústí nad Labem, který ji usnesením ze dne 2. 12. 2025, č. j. 41 Ad 22/2025-7, postoupil k vyřízení místně příslušnému Krajskému soudu v Ostravě. Usnesením ze dne 9. 12. 2025, č. j. 17 Ad 43/2025-11, Krajský soud v Ostravě následně podanou žalobu odmítl podle § 46 odst. 1 písm. d) ve spojení s § 68 písm. e) s. ř. s. Krajský soud konstatoval, že žaloba proti rozhodnutí o zrušení povolení placení regresní úhrady ve splátkách je nepřípustná, neboť takové rozhodnutí je podle § 158 písm. d) zákona o nemocenském pojištění vyloučeno ze soudního přezkumu. Usnesení krajského soudu,

stejně jako zde uváděná judikatura Nejvyššího správního soudu, je k dispozici na www.nssoud.cz a soud na něj na tomto místě pro stručnost odkazuje.

III.

[3] Proti tomuto usnesení podal žalobce (dále jen „stěžovatel“) v zákonné lhůtě kasační stížnost.

[4] Stěžovatel poukázal na to, že napadené usnesení bylo vydáno v souladu s právním předpisem z roku 2002. Podle stěžovatele není pravda, že způsobil poškozenému úmyslné zranění, jak je uvedeno v žalobou napadeném rozhodnutí. Stěžovatel po propuštění z výkonu trestu odnětí svobody jako invalidní důchodce (nemoc srdce) má zúžený výběr zaměstnání. Nicméně ihned se dostavil na úřad práce a žádal o přidělení práce, ale tato mu nebyla přidělena. Navštěvuje také probaci. Bydlí u svého dědečka, o kterého se stará. K těmto specifickým skutečnostem se nikdo nevyjádřil a ani je nezkoumal. V případě stěžovatele se jedná o mladého nemocného člověka, který daným přístupem a postupem ztrácí šanci úplné nápravy, a při splatnosti celého dluhu se do konce života dostane do neřešitelné situace a následně rozšíří řady bezdomovců. Stěžovatel se chce zařadit zpět do společnosti, a proto žádá o individuální posouzení svého případu, nikoliv o striktní usnesení, které sice odpovídá zákonu, ale nikoliv lidskosti. Stěžovatel hodlá splnit své závazky, nyní stále splácí každý měsíc. Z uvedených důvodů proto stěžovatel navrhl, aby Nejvyšší správní soud zrušil napadené usnesení krajského soudu i žalobou napadené rozhodnutí a věc vrátil žalované k dalšímu řízení.

[5] Žalovaná ve vyjádření ke kasační stížnosti uvedla, že s ohledem na zcela jednoznačné znění § 158 písm. d) zákona o nemocenském pojištění, podle kterého jsou ze soudního přezkumu vyloučena mj. rozhodnutí o povolení placení přeplatku na dávce nebo regresní náhrady ve splátkách a o zrušení tohoto povolení, není kasační stížnost důvodná. Správní orgány postupují podle zásady legality (zákonnosti), nikoliv podle toho, že stěžovatel je invalidní důchodce, má zúžený výběr zaměstnání, navštěvuje probační službu, stará se o dědečka apod. Krajský soud postupoval v souladu s platnou právní úpravou, pokud žalobu odmítl. V napadeném rozhodnutí žalovaná naznačila další zákonnou možnost, kterou mohl stěžovatel využít (§126 odst. 6, resp. § 124 odst. 6 zákona o nemocenském pojištění). Stěžovatel však tuto část odůvodnění zcela opomenul a namísto podání žádosti o prominutí neuhrazené části regresní náhrady bez dalšího podal nejprve žalobu a následně kasační stížnost. S ohledem na shora uvedené proto žalovaná navrhla, aby Nejvyšší správní soud podanou kasační stížnost zamítl.

[6] V replice k vyjádření žalované stěžovatel uvedl, že i nadále trvá na svém tvrzení, že trestný čin, který se stal 17. 6. 2021, byl trestným činem neúmyslným. Rozsudek, který se ho týká, obsahuje dva skutky a předmětný skutek je skutkem nedbalostním, jak je v samém rozsudku konstatováno. Stěžovatel dále uvedl, že odkaz na využití § 126 odst. 6, resp. § 124 odst. 6, resp. § 124 odst. 7 zákona o nemocenském pojištění byl nepřipadný, neboť splátky dojednány byly a stěžovatel je v rámci možností platil.

IV.

pokračování

[7] Nejvyšší správní soud se nejprve zabýval tím, zda je kasační stížnost přijatelná. Podle § 104a odst. 1 s. ř. s. totiž platí, že rozhodoval-li před krajským soudem o věci specializovaný samosoudce a kasační stížnost svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele, odmítne ji Nejvyšší správní soud jako nepřijatelnou. Nejvyšší správní soud přijme kasační stížnost k věcnému přezkumu pouze v případě rozpoznatelného dopadu řešené právní otázky nad rámec konkrétního případu, a to i) z důvodu neexistence, nejednotnosti nebo potřeby překonání judikatury, nebo ii) v případě zásadního pochybení krajského soudu (usnesení NSS ze dne 26. 4. 2006, č. j. 1 Azs 13/2006-39, č. 933/2006 Sb. NSS).

[8] V projednávané věci stěžovatel nedefinoval žádnou právní otázku, jejíž zodpovězení by bylo nutné v zájmu sjednocování judikatury správních soudů a jež by podstatně přesahovala jeho vlastní zájem. Takovou otázku ve věci nenalezl ani Nejvyšší správní soud z úřední povinnosti. Nejvyšší správní soud neshledal ani zásadní pochybení krajského soudu, které by mohlo mít dopad do stěžovatelova hmotněprávního postavení. Kasační stížnost proto není přijatelná.

[9] Podle § 68 písm. e) s. ř. s. je žaloba nepřipustná také tehdy, domáhá-li se přezkoumání rozhodnutí, které je z přezkoumání podle tohoto nebo zvláštního zákona vyloučeno. Podle § 158 písm. d) zákona o nemocenském pojištění platí, že „ze soudního přezkumu jsou vyloučena rozhodnutí o povolení placení přelátku na dávce nebo regresní náhrady ve splátkách a o zrušení tohoto povolení.“ Již z textu citovaného ustanovení zákona o nemocenském pojištění je tedy zřejmé, že žaloba proti rozhodnutí o zrušení povolení placení regresní úhrady ve splátkách je nepřipustná, neboť takové rozhodnutí je vyloučeno ze soudního přezkumu. Napadené usnesení tak vychází z jednoznačného znění § 158 písm. d) zákona o nemocenském pojištění.

[10] Za zásadní a intenzivní situaci, která vyžaduje vyslovení právního názoru kasačního soudu, nelze považovat případ, kdy je v kasační stížnosti řešena právní otázka, jejíž posouzení zcela evidentně plyne ze samotného textu právního předpisu, který také plně odpovídá smyslu a účelu právní úpravy, takže neponechává prostor pro jakékoli „dotváření“ tohoto textu výkladem. Podstatný přesah vlastních zájmů stěžovatele není dán za situace, kdy stěžovatel v kasační stížnosti sice nastoluje právní otázku, která se potenciálně týká i dalších subjektů, její řešení však vyplývá přímo z textu právního předpisu (srov. usnesení NSS ze dne 7. 3. 2024, č. j. 3 As 41/2022-42, bod 13, ze dne 26. 9. 2024, č. j. 5 As 102/2024-35, bod 22, nebo ze dne 23. 10. 2025, č. j. 9 Ads 115/2025-43, bod 14).

[11] Z výše uvedených důvodů Nejvyšší správní soud kasační stížnost jako nepřijatelnou podle § 104a odst. 1 s. ř. s. odmítl.

[12] O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle úspěchu ve věci v souladu s § 60 odst. 1, větou první, s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. (usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 25. 3. 2021, č. j. 8 As 287/2020-33, č. 4170/2021 Sb. NSS, bod 53, a usnesení ze dne 16. 6. 2021, č. j. 9 As 83/2021-28, č. 4219/2021 Sb. NSS, bod 18). Stěžovatel nebyl v řízení o kasační stížnosti úspěšný, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Žalované, již by jinak právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti příslušelo, v řízení o kasační stížnosti nevznikly žádné náklady nad rámec běžné úřední činnosti.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 12. března 2026

David Hipšr
předseda senátu